

HuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFIL minden számát úgy, hogy mint kis "könyvecske" a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL JUBI HUFIL

E SZÁMUNK NAGY RÉSZÉT A JANUÁRBAN LEZAJLÓTT JUBILEUMI CSERKÉSZTÁBOR KÜLÖNBÖZŐ MOZZANATAI ECSETELTÉSÉRE SZÁNJUK

MIT KELL TUDNI A 2006-OS JUBILEUMI TÁBORRÓL AZ ALTÁBOROK ÉLETÉBŐL...

(Ahogy már múlt számunkban jeleztük, szeretnénk az Olvasó elé tárni a „belső mozzanatok” is a táborról!)

ERDÉLY VÁRA (leány altábor)

Alacsonyak, magasak, szőkek, barnák, vörösek, dundik, vékonykák, gyengébbek, erősek... Ahány lány, annyi emlék; ahány ölelés, kézfogás, annyi megerősített vagy új barátság... 10 nap együttélés nem könnyű dolog, de sikerült. És valószínűleg „egyetem” volt mindegyik számára. Sokszor idő kell az emésztéshez, de teljes meggyőződéssel kimondhatjuk azt, amit minden zseni leányzív hordoz magában: nehéz, de gyönyörű tábor volt ez... Hála a Jóistennek, része lehetünk valahánynak! Talán többek (már Brazíliában,

Magyarországon, USA-ban vagy itt, Buenos Aires-ben) visszaidéz, lehunyt szeme előtt, még mindig megjelenik a havas hegység a látáson, a fenyőerdő illatával meglocsolva fehér, rózsaszínű és sárga virágmező... S ha még akad (és akad!) a cserkészruhák valamelyik zsebe csücskében, vagy a barna szoknya felhajtásánál egy apró bogáncstüske, az, ami a táborozás alatt néha olyan zavaró volt, most bizony drága, visszavágyó „kincstárgynak” számíthat!

FELVIDÉK VÁRA (fiú altábor)

Altábor a hegyoldalban! Meredek, erre meg arra kanyarodó ösvénykékre vezettek fel. Dús erdő, saját vízesés a sűrűben! Néha egy tisztás, a kék ég csak sejthető a lombok fölött. Kilitás: mesébe, impozáns, százszázalékosan „férfias”! Ilyen terep csakis izmos karú legények otthona lehetett, s a hozzáillő „berendezkedés” is ilyen jellegű volt: régi, nehéz katonai sátrakat állítottak fel maguknak, a kilitást nemcsak állva nézték onnan fentről, mint a „normális” emberek, hanem építettek hozzá

szabott „privát” hely. Micsoda építmény! A vízesést pedig vagy megkerülhetted gyalog, vagy magasan, a sziklaról-sziklára, partról-partra kifejlesztett tiroleza-val kelhetél át - ezt hecből, kihívásként, vagy a rohampálya akadályaként, de mindenki megette, néha a legelképesztőbb visításcsökkentés kísérletében...

BUDAVÁR

(Parancsnokság és Programtörzs)

Táboroközpont. Főtér. Nyüzsgés, konyhajaj, kitaposott fű, csobogó, jeges vízű hegyi patak, rajta tönkhíd, a tágas tisztáson a mindennapi gyülekező helye. Ismét akármerre fordultál, tekintetted könnyen beolvadhatott a déli tündérlátványba...

A tábor végére már mindnyájan megtanultuk, a hegyek c s u c s á n kapaszkodó felhőket nézve merre jöhet az eső (jaj!), de a jó idő is!

Itt verte fel sátraikat (nem volt idő építményhez, még kevésbé sátorkörzet díszítéshez) egy furcsa embercsoport. Azt kell nekik végrehajtani, amire éppen szükség esik! Elsősorban főzni kell! Tucatnyi jönnek a kopogó szemű, éhes cserkészek, háromszor is naponta (hogyan mernek!), csak a kezben, mintha sosem ettek volna! Hát akkor rajta: majdnem az egész programtörzsről jelentkező felnőttek: a konyhába!

Közben a feladatok egyik a másik után, rohanás, változások, kérések - egyáltalán: alkalmazkodni kell az igazi körülmények változatosságához. Nincs külön MŰSZAK, nincs GH, nincs PROGRAMTÖRZS! De munka, az aztán van! Akkor fel a fejre! A jóindulatú cserkész mindent megold egy mosollyal! Másodpercre elhúzódtott tétovázás után azonnal beindul az ügyködés!

“Szentmártonhegyi” finomfőzelék Recept:

Kell hozzá: 1 db. parancsnok, késhegynyi tapasztalt cserkésztest, 1 db. lelkes, 1 jó „csajkakemény” vagány, 1 kiskanál importált USA-i tudás, 1 db. orvos, maréknyi ügyes, munkaképes Gábor, 2 db. Laci, 3-4 volt parancsnok (tetszés szerint), egy jó leveseskanál cserkészasszony, másfél liter humor, 3 kiskanál könny, 50 deka kétszer ledarált türelem.

Olvasunk... és gondolkozunk:

Nézd magyar: április!

(Blahóné Honfi Julónak és Szőnyi Feri barátainknak)

Szorítsd kezem ha nagyon félsz, látom könnyes, ijedt két szemed! Keres engem, ha bátran remélsz de akkor is, ha hangod bereked!

Bizalommal tarts ki, szép barát, míg látod - ha tudod - az igazi célt, szeretettel fogadd el nyílós akarát mert hozzánk az Isten azért beszélt!

Mondta, és leírta a magyar jövőt: vérpirossal húzta alá a fájdalmat, fehér habbal szőtte rá a magas felhőt, selymes zölddel adott neki nyugalmat...

Régi, rozott árú ez a kettős gond, nem lehet, hogy ilyen közöny-szelíd vagy, az sem, hogy elálmosodsz, és ne mondd: „mert április van”... És csak a hazugság nagy.

Miért sajnáljalak én, ha a sors még szeret? Hányszor kell még megbukni, haldokolni? Ordítom: együtt kell húznunk a szekeret! Nehéz? Az! De még kínosabb szégyenkezni!

Ha mégis van egy perced, magyar, ez az április vér lehet, hab, vagy pázsit! Ha van egy perced s nem zavar, hogy kérlek: **Áprilisi riadás!** S e nép ásit!

(ZK)

csillag (nekem!) az égen.

A teljes csend itt a városban csak őrvölgy vagy lehet: hol egy mormogó repülőgépet, hol a colectivo fékez a sarkon, vagy egy recsenő, rekedt delivery motor robog az utca közepén egy ismeretlen, éhes lélek háza felé.

Felálló, és elmélyülve gondolkozom tovább... az ajkamon széthúzódozó mosoly bevilágít az **elkövetkező hónapok eseményeibe**.

Ismét **halmozódnak**, mint a ropogó szalma! Újból csak köszönetet mondhatok mindazoknak, akik lelkesítenek, akik telefonálnak, akik hűségesen olvassák a HUFIL szavait és magukévá teszik vágyainkat, akiket őszintén érdeklí a Buenos Aires-i magyar jövő.

Március elején, 4-én, egy még nyugodt Hungária szombat délutánján, vezetők, tanárok, cserkészvezetők és egy szép létszám szülő áttárgyaltuk az idei terveket. Máris izgalmasra válhat a kezdődő hangulat. Most, szempillantásnyi zajszünet alatt írhatom le a mondatomat: boldogan, Isten bizony nagyon boldogan elmesélhetem, hogy több új család csatlakozik magyar munkánkhoz: gyermekeiket március 11-től fogva hozzák a szombati foglalkozásokra.

Elkészítési utasítások: Budavár legnagyobb kondéja alját megsziroszuk, bekenjük a parancsnok ötleteivel. Azonnal erős lángra helyezzük és beleöntjük a csajkamennyiségű vagányt, a kanál USA-i tudást és a késhegyi cserkésztestet. Kavarjuk és kavarjuk, nehogy odakapjon és leközmosodjon már az elején! Majd felöntjük patakvízzel. Míg rotyog, felaprítunk lelkész és Lacikat, és óvatosan hozzáadjuk, nehogy szétmenjen a pempő. Kavarjuk tovább, egész addig, míg sötétebb lesz a színe, s teljesen lepörkölődött. Akkor felvágjuk hosszú szeletekre a Gáborokat és volt parancsnokokat, beledobjuk a kondéba és megfűszerezük az orvosnő emlékeivel.

Ismét felöntjük patakvízzel, megkavarjuk, és félig letakarva hagyjuk főni... Ajánlatos néha belenézni és megkavarni.

Mikor már teljesen barnás a színe és gumómentes a pempő, egyegy hirtelen mozdulattal hozzáadjuk a leveseskanál cserkészasszonyt, a 3 kanál könnyet és a 25 deka türelmet. Fakanállal kavarunk erőteljesen, mindig ugyanabban az irányban, és amikor egységes lett a főzelék halmazállapota, lassankint hozzáadogatjuk a másfél liter humort, vegyítve a megmaradt 25 deka türelemmel. Letakarjuk egészen és lassú tűznél hagyjuk sűrűsödni.

Folyt. a köv. oldalon

FIGYELEM !!!

különleges JUBI beszámoló !!!

Cserkész tábor beszámoló: Ez nemcsak hagyomány, hanem szinte kötelesség. A szülők, nagyszülők az utolsó években sajnos nem sokan vettek részt. Egy-két kíváncsi felnőtt volt csupán, a csapatágokon kívül.

Ezért máris kihirdetjük itt a legkülönlegesebb tábori beszámolót! **A 2006-os JUBI TÁBOR bemutatását**, csodálatos kép- és filmanyaggal, ízletes, magyaros vacsorával és mulatságos táncsttel összekötve. (Meglepetés is lesz!) **MÁJUS 27-én**, a Hungária nagytermében.

SZÉP ÉLETT, CSERKÉSZÉLETT

“Addig lesz külföldön magyar cserkészzet, amíg lesznek magyarul tudó gyerekek, akik ismeretekre alapozott azonosságot éreznek a magyarsággal”

Dömötör Gábor cscst. (USA)

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség Intézőbizottságának elnöke

Dömötör Gábor cserkésztestvérrel (USA) együtt élvezhettük a JUBI tábor záró öt napját. Így a tábor második feléről beszélgethettünk.

Gábor ügyködött velünk, szinte mint mégegy beosztott tagja a programtörzsnek. Mindenben részt vett, segített: hol a konyhára gyűjtötte a rőzsét, hol kavarta a főzeléket, vidáman énekelt velünk, ill. masírozott mellettünk amikor a katonához látogatába mentünk, végigjárta az egész tábor területét, az altáborokat (amelyek nem voltak éppenséggel közel egymáshoz) s közben, tudom, tűnődött, figyelt, szórakozott, leszűrt minden jelenetből, kedves volt, közvetlen, és abszolút “cserkészies” (a legvadabb dél-amerikai módra). Gondolom talán mást várt, és nagyon “kellemesen csalódott”...

ZK: Vettél-e észre olyan helyzeteket, amelyekkel máshol nem találkozta?

DG: Semmi lényeges különbséget nem találtam e között a tábor között és az Ausztráliában, Európában, Kanadában vagy USA-ban megtartott táboraink között. Ez cserkészmozgalmunknak egyik fontos jellegzetessége: akárhová mennek cserkészszerveink, otthon érzik magukat ottani cserkésztestvéreik között. Világszervezet vagyunk, amely mindenütt ugyanazok szerint az értékek szerint és hasonló módszerekkel igyekszik a magyar származású fiatalokat nevelni. Ebbe a táborba is hat, egymástól sokban különböző országból jöttek, mégis szinte észrevétlenül egybeolvadtak. Mind a tábor vezetői, mind vezetettjei között egyaránt voltak argentinai és külföldről jött cserkészek, és ez teljesen természetes volt. Ezt a sima együttműködést megerősítette az is, hogy már többen ismerték egymást korábbi, valahol a világ más tájékán rendezett táborból. Az ilyen találkozások eredményezik azokat a személyes kapcsolatokat, barátságokat, amelyek áthidalják a négy földrészen működő csapataink közötti távolságokat, tengereket, és segítik Cserkészszövetségünk összetartását, együttműködését.

ZK: Szerinted min legyen ezen túl a hangsúly, hogy megakadályozhassuk a jövő gondjait?

DG: Sok feladatunk közül itt kettőt említenék meg. Az első a **magyar nyelvismeret és magyarságtudat. Addig lesz külföldön magyar cserkészzet, amíg lesznek magyarul tudó gyerekek, akik ismeretekre alapozott azonosságot éreznek a magyarsággal.** Ez fennállásunk 60. évében, amikor már a harmadik, sőt esetenként a negyedik nemzedéket neveljük Magyarországon kívül, egyre növekvő kihívást jelent és ezért egyre nagyobb hangsúlyt kell erre fektetnünk. Argentínában a Zrínyi Ifjúsági

Kör kiválóan tölti be ezt a szerepet. De a helyi, rész-időben végzett magyar nevelés ma már nem elegendő: a gyerekek személyes ismereteket, tapasztalatokat kell szereznie Magyarországon és a Kárpát-medence magyar lakta vidékein. Ezen a téren is igen szép munkát végez az itteni magyar közösség, kihasználva az adott lehetőségeket, mint pl. a Külföldi Magyar Cserkészszövetség által közvetített tíz hónapos tanfolyamot a budapesti Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézetben. Meg kell említenem, hogy a táborban alig hallottam spanyol szót. Ez részben a külföldiek jelenlétének, de mindenképp az argentinai cserkészek nyelvismeretének, igyekezetének és önfegyelmének köszönhető.

A másik nagy kihívásunk a **jellemnevelés.** Mint nevelőintézmény, **jellemes, erkölcsös, hívó, testileg és lelkileg egészséges, szellemileg és gyakorlatilag az életre jól felkészült fiatalokat akarunk nevelni.** De a sok egyéb tennivaló közepette fenn áll a veszély, hogy pont a jellemnevelés szorult háttérbe. Márpedig ezt nem szavakkal, prédikációkkal kell tennünk, hanem olyan helyzetek, feladatok teremtésével, amelyeken keresztül a cserkész gyakorolhatja a jellemes viselkedést. Ezt célozták idei jubileumi táboraink, így a dél-amerikai jubileumi tábor is.

A tábor kerettörténete Nagy Lajos uralkodása és a magyar lovagkor volt. A tábor végéig a résztvevőknek – az “apródoknak” – meg kellett mutatniuk, hogy a tíz nap folyamán a lovagerényeknek (amelyek tk. a **tíz cserkésztestvért** tükrözték) eleget tettek. Ha sikeresen megállták ezt a próbát, a tábor végén lovaggyá lettek avatva. De a gyakorlati, ötletes jellemnevelést év közben, a csapatfoglalkozások alatt is folytatni kell. Ez jelenti a vezetők számára talán a legnagyobb kihívást.

ZK: A vezetői továbbképzés mennyire szükséges a vezetőképző táborok után?

DG: A vezetőképzésnek három szakasza van: a Vezetőképző (VK) táborra való felkészülés, maga a tábor, utána pedig az állandó továbbképzés. Az előkészületek és a tíz napos tábor tömören megadják az alapokat, de a későbbi gyakorlat és az állandó továbbképzés fejlesztik ki a jó vezetőt. A vezető nem ragadhat le a táborban tanultak szintjén, hanem lépést kell tartania a változó igényekkel, a környezetnek és társadalomnak alakulásával. **Egy szervezet csak akkor marad életképes, ha maradandó értékű elvei vannak, amelyekből nem enged, de módszereit rugalmasan módosítania tudja a változó szükségletek szerint.** Cserkésztestvérünk alapelvei is állandóak, de módszereinket időről-időre korszerűsítjük: próbarendszerünket, cserkészirodalmunkat felújítjuk, munkaterveinket, programjainkat a fennálló problémák, kihívások szerint alakítjuk. A lelkiismeretes vezető, az állandó önképzésen kívül, elsősorban a körzeti vezetői konferenciákon, VK hétvégeken fejlesztheti tovább ismereteit.

ZK: Mit üzensz az argentinai magyar cserkészeknek?

DG: Gratulálok a kiváló táborhoz. Gondosan, ötletesen megtervezett, jól levezetett tábor volt. Feltűnő volt a jó hangulat, az össz munka, a vidám de ugyanakkor fegyelmet, valóban cserkészies viselkedés. A rendezett altáborok, a tábori építmények és a komoly portyák jó gyakorlati cserkésztestvértől tanúsítottak. Bízom benne, hogy minden résztvevő számára maradandó élményt jelentett, amely erőt fog adni a további jó munkához.

Nyuszika és medve

Kész “műszak”:

Slattery Kriszta és Csajka Tamás

A JUBI nem lett volna JUBI nélkülük! Élmény volt mindkettőjüket megismerni! Rádöbenni arra, hogy mindegy milyen országban, családban, szokáskörben nevelkedtünk, a cserkészélet, a magyar cserkészélet, a magyar cserkészélet megismernek! Elég

egy másodperc: ha egyszer egymás szemébe nézhettünk, megtaláljuk saját magunkat az eddig idegen magyar cserkész tekintetében. Ennyi.

Így volt velük is, és azóta nincs ismeretlen, nincs idegen, hanem **magyar vérű cserkésztestvér.** E csodát morzsolgatta Kesserű Judit is, Dömötör Gábor is, míg gondolataikat szőtték a HUFI számára.

Most **“Nyuszika”** (Slattery Kriszta, Cleveland) szól hozzánk. Édesnek, félnk-tehetségesnek nyilvánult előttem, néha elég volt egy mosoly, egy ölelés - és azonnal megértettük egymást. **“Csajkával”** pedig gyúrtuk a humort a végkimerülésig, elég volt egymásra nézni, máris tört ki belőlünk a nevetés. A következő sorokban a két kimeríthetetlen “favágó”, a “légy résen” jelképei, a kis népdalimádó **“Nyuszika”** („gyere, Zóka, énekeljünk egy kicsit”), és a “tisztelőbeli állandó színpadra illő, örök napostisztunk”, a **“csajkatartós országbíró”** (Csajka Tamás cscst., Pozsony, olykor Felvidék), lelkük mélyéből szólnak hozzánk, s egyből búcsúznak tőlünk - **a viszontlátásig!**

- Magyar cserkésztestvérként részt vettünk már több táborban. Elmondhatjuk, hogy a magyar cserkészek mindenhol egy családba tartoznak. Bárhol jövünk össze, mindig könnyen kialakul a közös hang.

- Hogy miért is marad örök emlékként számunkra ez a JUBI? Nagyon élveztük a tábor hangulatát, a közösségi szellemet. Jó volt, hogy a két altábor több csatakiáltást költött egymás részére, és állandóan felpörgött a jókedv!

- Már csak azért is említésre méltó a jó légkör, mert a zord időjárás nyomasztóan hathatott volna a cserkészekre, de ők, mit sem törődve az esővel, csak énekeltek a “süss fel nap”-ot. Látszott, hogy a tábor nemcsak egy hely, ahova a szülők küldik őket, hogy magyarul beszéljenek, hanem egy közösség, ahol tényleg jól érzik magukat.

- Külföldi magyar cserkészek lévén úgy látjuk, hogy a dél-amerikai cserkészek jobban értékelik magyarságukat, és jobban igyekeznek megtartani a nyelvet, mint máshol. Kimondottan élveztük azt, hogy ebben a magyar cserkésztestvértáborban nem kellett rászólni senkire, hogy beszéljen magyarul!

- Végezetül megemlítenék azt a pozitív jelenséget, hogy ez a tábor összehozta a cserkészek több nemzedékét. Igaz, hogy a korkülönbség miatt néhány programot nehéz volt összehangolni, de úgy látjuk, minden korosztály számára nevelő értéke volt annak, hogy **fiatalok és „kevésbé fiatalok” együtt táboroznak. Ez példaértékű volt.**

- Jó volt megélni ebben a táborban azt a tudatot, hogy **a magyar cserkésztestvért nemcsak a “mi” ifjúságunk éveire szól(t), de van múltja, van és lesz jövője.** (ZK)

Kései kuruc költészet – kesergő

A bujdosó kuruc éneket megőrizte a néphagyomány. Először Arany János jegyezte le Nagyszalontán, Kodály Zoltán pedig dallamát is megtalálta:

RÁKÓCZI NÓTA (részlet, eredeti helyesírással)

Jaj! Régi szép magyar nép,
Az ellenség téged miképp
Szaggat és tép!
Mire jutott állapotod –
Romlandó cserépp!
Mint egy ékes eleven kép,
Voltál olyan szép,
Magyar nép!...

De a sasnak körme között
Fonnyadsz, mint a lép,
Szegény magyar nép!
Mikor léssz már ép?
Megromlottál, mint cserép,
Jaj hát szegény magyar nemzet
Jóra mikor lép?

(ezt a részletet spanyolnyelvű változatban közöltük a SP rész 2. oldalán)

Lovrics Konszti st.

Nehezen tudom megmagyarázni érzéseimet, de most megpróbálom megosztani veletek egyik álmomat:

Szeretném, ha mindenki velünk cserkészkedne. És azt is, hogy mindenki jólélekkel támogassa a jelenlegi vezető munkáját... Szeretném, ha senki sem félne a felelősség vállalástól, és azt, hogy aki nem csatlakozik hozzánk, mégis lelkesítsen minket.

Égészen őszintén az a vágyam, hogy a mai tagok olyan boldogok legyenek, annyira örüljenek a cserkésztestvérnek, mint én, amikor kicsi voltam. Az a benyomásom, hogy ma az erősebb vonzóerő a baráti kör. Azért ne felejtjük el, hogy - akik cserkészek vagyunk - szerencsés emberekként élhetünk egy szebb s egészségesebb életet! Együtt!

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM VIGYÁZAT! FIGYELEM! Már csak 100 nap hiányzik a NYOLCADIK DÉL-AMERIKAI MAGYAR NÉPTÁNC TALÁLKOZÓIG! TALÁLKOZÓ (már harmadszor nálunk, Argentínában) 1986 (az első), 1995 és 2006

Tényleg "találkozunk"! Hisz a jelképes kifejezés megadja a dél-amerikai magyar néptáncosok sorsának szoros értelmét: Azok, akik "meggyőződött megszállottai" vagyunk a magyar néptánc-hagyomány elsajátításának és megőrzésének, tudjuk, mit jelent ez az egyetlen, elmulaszthatatlan, kétevente adódó lehetőség: **találkozni**. Sajnos nagyon rövid időre ugyan, de találkozni mindazokkal, akik ugyanazt teszik a többi dél-amerikai országban, fájdalommal s drága távol az Anyaországától!

CSAK EGY HÉT, csak annyi, és mégis iszonyatosan táplál, rendületlenül gazdagít és formál tudatos, sok ügyes, magyar érzésű néptáncbarátot. És így, a hét nap alatt egymás mellé állítva, színpadon és a próbaparkettán, kézfogásnyi-ölelésnyi távolságban, valóban szeretett céltestvéreként örülhetnek egymásnak.

Tudjátok, hogy a TALÁLKOZÓ gálái és utána az elmaradhatatlan szimpózium, ilyen keretben és ilyen folytonossággal egyedülállóak az egész magyar világon?

Ez alkalommal, az idén fennállásunk büszke 20. évfordulója alkalmából az argentin néptáncmozgalomnak már 50 eltelt esztendejét is ünnepeljük! Micsoda év!

A pompás, hatalmas rendezvény már keményen emészti napjainkat, és keresem azokat a meghatározott szavakat, amelyekkel titeket, buenosi magyarokat úgy fellelkesíthetek, hogy még véletlenül

se történjen az, hogy nem nézitek meg előadásainkat, hogy nem kíséritek majd meleg tapsokkal színpadi produkcióinkat, hogy nem dicsekedtek argentin körötök barátaik előtt a gazdag, virtuóz és frappáns magyar néptánc és népdal remekeivel!

Magyarul mondva:
GYERTEK EL MINDNYÁJAN A JÚLIUSBAN MEGTARTANDÓ NYOLCADIK MAGYAR NÉPTÁNC TALÁLKOZÓRA!

Ezáltal óriási segítséget s további lelkesedést adhattok nekünk, s része lehetek a következetes, kimeríthetetlenül magyart ápoló, egyúttal művészi, izléses foglalkozásunknak.

A következő számunkban részletesen közöljük a színterem adatait ill. a jegyvétel lehetőségeit, a pontos dátumokat és órákat, valamint a részt vevő együttesekről szóló tájékoztatást is. (ZK)

JÖVŐNKRE KIHATÓ KÉRDÉS!

A Zrínyi Ifjúsági Kör Vezetőségének megbeszélése

Az év elején a ZIK-Vezetőség összejövetelén sok fontos kérdés került alapos megbeszélésre. A főtémák a következők körül forogtak:

Legnagyobb gond a csökkenő magyar nyelvismeret diákjainknál. Megoldandó, miképpen lehetséges a családok (többszire egyes házasságok) aktívabb együttműködését elérni a nyelvgyakorlás / tanulás terén, valamint az, hogy milyen korú diákoknak a legalkalmasabb ajánlani a magyarországi ZIK-ösztöndíj programokat.

Ösztöndíjprogramok: Minél kevesebb a lehetőség, hogy a gyerek otthon tanuljon / gyakoroljon, annál korábban ajánlatos a magyarországi út, mert lényeges segítséget jelent a szükséges minimális nyelvszint eléréséhez. Minden esetben csak a szülők tudják eldönteni, hogy ki milyen korban tölthet egy nyarat távol a családtól. A ZIK / EMESE három lehetőséget ajánl minden ZIK diáknak, aki a pályázati feltételeket betölti:

A) **10/11 éves korban**, decembertől márciusig magyarországi iskolába járni, családnál lakni.

B) **13/14 éves korban**, az előzővel azonos programmal.

C) **A középiskola befejezése után**, februártól decemberig a Blassi Intézet Hungarológia programja, kollégiumi elszállásolás.

Mindhárom esetben 1/2 repülőjegyet ajánlunk fel (kivétel: egész jegyet kap az a rendszeresen járó diák, aki csak a C) programban vesz részt).

Az új pályázati feltételeket az A) és B) csoportok számára március közepére kidolgozzák, hogy a lehető leggyorsabban dönthessenek a szülők.

Fontos, hogy Húsvét idejére már megtudja a ZIK, ki mire tart igényt, hisz körülményes levelezés és kitarító pénzgyűjtő munkával jár a program beindítása. Emellett szükséges bekapcsolni az érdekelt szülőket az Ösztöndíjbizottság munkájába.

(Telefon: Beisné Mocsáry Anni 4624-4461 és Zaháne Lomniczy Alexandra 4794-4986)

Kalotaszeg

Tudtad, hogy Kalotaszeg a Kárpát-medence egyik legvarázsosabb területe? Erdély közepén fekszik, nyugatra, szinte Nagyváradtól egész Kolozsvárig terjed s mintegy 41 faluból áll (sokan azt vélik, hogy 44). Az itt élő különleges, művelt és öntudatos, hagyományörző magyarság négy vidékre illesztette be hangulatos településeit: északon fekszik az Alszeg, délen a Felszeg, majd mellettük a Nádamente és végül a Kapusvidék. Gondolom, sokszor hallottátok az ott két ízben is átutazó Regösöket, hogy Szentkirályon voltak a Kismihály családnál (Zsolt, ahogy már egy előző számban más helyen említettem, itt tartózkodott nálunk, Buenos Airesben majdnem két évig).

Hát Szentkirály-Zentelke a Felszegben helyezkedik el. Most már megnézhetitek a térképen is!

A kalotaszegi nép majdnem szintiszta református vallású; ügyes lelkészeik céltudatosan irányítják a faluk fiataljait nemcsak a hitvilág fokozataiban, hanem a Romániai Magyar élet minden ciklusában is értékes útítársakká váltak, főleg az elcsatoltság hosszú éveit alatt.

A kalotaszegiek népi viselete kimagaslóan esztétikus, elegáns s a színek kompozíciókkal úgy játszanak,

mint a zsenge napsugár a legszebb szívárvánnyal. A gyöngyök az ékes pártákon is úgy tündökölnék, mint a díszre világított esőcseppek az alkotó vihar után. Memém állítja

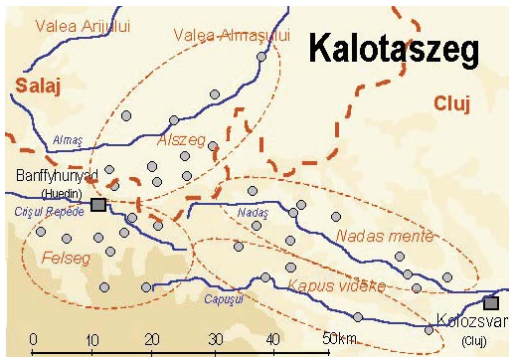
ni, hogy nincs még egy magyar népviselet, amely ennyire kihangsúlyozná a női alakot, de a férfi csinoságát is.

Szinte kötelező egyes kalotaszegi kifejezést elsajátítani: **muszuly** (a kétoldalt felhajtott hosszú **bagázia** – szoknya-); a **bujka** (kis díszített

kapátka); **dullandlé** (menyasszonyi fátyol); **cifraszúr** (gyönyörűen díszített, férfi viseletdarab).

A kalotaszegi faluk mindegyikéből kimagaslóan romantikus, fából épített keskeny, csúcsos templortorony, és a nép majdnem az összes szokását tartja a mai napig s ezek szerint vezetgeti mindennapi életét. Fenyőerdők, hegyek-dombok, patakok, kacskaringós utacs-

kák a fölöttük ágaskodó hidakkal, faragással "felöltöztetett" szép házak, sorsáldott, tágas legelők. Ilyen tájról járnak be a fiatalok Kolozsvárra, egyetemre.

A család fontossága... a magyar érzés... a tánc... a magasztos lelkületű népdalaik (figyelj fel a "hajnali"-nak akkurátusan megnevezettek: dallamlejtésükre, de annál még inkább a szövegek értelmére és a legszakoszerűbb poétikájukra):

"Ha elindul az a vonat, sej de az a vonat, hadd menjen... Énutánam senki ne keseregjen... Ha valaki, sej de énutánam kesereg, az áldjon meg, aki engem szeretett..."

És a tánc! A kalotaszegi csárdánál tökéletesebbet találni nehéz volt és lesz! Ezek után, remélem tovább érdeklődsz, és amikor tanuló-gyakorlod a kalotaszegit, jusson eszedbe az, amit most mártudsz. Egy kis záró üzenettel, vagy inkább kívánsággal fejezem be:

Kérem a Jóistent, hogy valamikor minden magyar fiatal jusson el Erdélybe, a Kalotaszegre! (ZK)

SZEMELVÉNYEK A HUNGÁRIA (HKK) KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL (...amelyek közt még a HUFI-olvasók is találhatnak inyükre valót!) Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra

SZEMELVÉNYEK

- 5158 Szabó Zoltán: A magyarság Európában, Európa a magyarságban
- 5159 Szabó Zoltán: Szerelmes földrajz
- 5160 Csete Örs: Szemelvények a határon túli magyar oktatásból
- 5161 Hering József: Izrael katonájából magyar újságíró
- 5162 Parrott, Ursula: Szabad a csók (Strangers may kiss)
- 5163 Benchley, Peter: A fehér cápa
- 5164 Lorim, George Horace: Egy dollárkirály levelei fiához
- 5165 A családi közösség - II. János Pál pápa „familiaris consortio” kezdetű apostoli buzdítása az egész katolikus Egyház püspökeihez, papjaihoz és híveihez a keresztény család feladatáról a mai világban
- 5166 Rákos Sándor: A bárány lázadása – Bibliai témájú és istenkereső versek
- 5167 Serfőző Simon: Közel, távol (1961-2002 versek)
- 5168 Török Rezső: Nehéz ma férjhez menni
- 5169 Vaszary Gábor: Kislány a láthatáron
- 5170 Wiltgen, Ralph M.: A Rajna a Tiberisbe ömlött. A II. Vatikáni Zsinat története
- 5171 Czetz János: Utazás Spanyolországban
- 5172 Szögi László: (szerkesztő): Az Eötvös Loránd Tudományegyetem története 1635-2002

Videokazetták

- VK-325 A magyar konyha klasszikus ételei (Szakácskönyv videokazettán)
- VK-326 Szörényi – Bródy: Veled Uram. Történelmi rockopera. Ösbemutató a magyar millennium tiszteletére Esztergom, 2000. augusztus 19-20
- VK-327 Sacra Corona (A Szent Korona legendája) A Magyar Millennium filmje. Rendező: Koltay Gábor. Írta: Nemeskürty István
- VK-328 Koltay Gábor dokumentumfilmje: Trianon
- VK-329 A köszívü ember fiai (Jókai Mór regénye után) Sulyok Mária, Páger Antal, Bitskey Tibor
- VK-330 Magyar Néptánc – Örökség

KALPAKIAN

DESDE 1922

VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
- PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
OUTLET: VIAMONTE 700
KALPASERVICE: 4394-6400
TELÉFONOS: 4394-1285 / 4393-6023

Május 7, vasárnap, 17 óra! Nehogy lemaradj!

Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
(1646) SAN FERNANDO
Prov. de Buenos Aires - Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (5411) 4746-1779
E-mail: turul@arnet.com.ar